РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Урядовий орган Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. Дж., второк 30-го падолиста 1915. Ч. 141. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Tuesday, November 30, 1915. N. 141.

КОСОВЕ ПОЛЕ В РУКАХ СОЮЗНИХ ВІЙСК.

Сербські недобитки утікають в глиб Чорногори і Альбанії.

Серби стратили за два місяці 136.000 в полонених і 627 гармат.

Величезні страти Італійців в битві над рікою Ізонцо.

ВІЙНА ЗІ СЕРБІЄЮ.

КОСОВЕ ПОЛЕ В РУКАХ ПОБІДНИХ СОЮЗНИХ ВІЙСК.

ВІДЕНЬ, 27. падолиста. — Міністерство війни подає отсі вісти:

„Союзні війска посувають ся без впину дальше наперед. Ціле Косове Поле находить ся вже в руках наших побідних війск.

„Сербські війска яко армія перестали вже істнувати. Недобитки сербських війск не пробують вже навіть ставити опору, але в безладних відділах ратують ся перед полоном утечею в глиб Чорногори і Альбанії".

ДАЛЬШИХ 2.500 ПОЛОНЕНИХ СЕРБІВ.

БЕРЛІН, 27, падолиста. — Урядовий звіт німецького ґенерального штабу звучить:

„Австро-угорські війска під командою ґенерала Кевеша очистили всю околицю на полудневий захід від Мітровіци аж до місцевости Клінар (на границі Сербії і Чорногори). В околиці Мітровіци полонено дальших 1.700 Сербів.

„Німецькі війска заняли вчера гори на захід від Пріштини і цілий лівий берег ріки Сітніци. Притім Серби стратили також понад 800 людий в полонених".

2.000 АВСТРІЙЦІВ УВІЛЬНЕНО З ПОЛОНУ.

БЕРЛІН, 27. падолиста. — Урядові вісти з головної німецької кватири доносять:

„В часі переслідуваня утікаючих Сербів увільнено около 2.000 австро-угорських жовнірів, які находили ся яко полонені в руках Сербів. Німецькі, австрійські і болгарські товариші привитали їх з великою радостию і старанно ними заняли ся. З оповіданя полонених виходить, що відносини в сербській неволі були дуже страшні. Тисячі полонених згинуло на ріжні недуги задля браку відповідного поміщеня і відповідної лікарської опіки".

АВСТРІЙЦІ ЗАНЯЛИ РУДНІК І ПОЛОНИЛИ ДАЛЬШИХ 4.000 СЕРБІВ І ЧОРНОГОРЦІВ.

БЕРЛІН, 28. падолиста. — Урядовий звіт звучить:

„Австрійська армія заняла місто Руднік, на полудневий захід від Мітровіци. Серби стратили понад 2.700 в полонених і великі запаси амуніції і воєнних матеріялів.

„Австро-угорські війска, які посували ся на дорозі до Іпсну, перейшли границю Чорногори. Чорногорці, стративши 1.300 людий в полонених, уступили в глиб краю".

БОЛГАРИ ПОЛОНИЛИ КОЛО ПРІЗРЕН 3.500 СЕРБІВ І ЗДОБУЛИ 8 ГАРМАТ.

БЕРЛІН, 28. падолиста. — Урядовий звіт болгарського ґенерального штабу подає отсі вісти:

„Болгарські війска, які переслідують утікаючих Сербів в напрямі Іпску і Прізрену, взяли 3.500 Сербів в полон. Крім того здобули 8 гармат, 5 возів з амуніцією, 3 льокомотиви і 100 зелізничих возів".

СЕРБИ СТРАТИЛИ ЗА НЕЦІЛИХ ДВА МІСЯЦІ 136.000 В ПОЛОНЕНИХ І 627 ГАРМАТ.

БЕРЛІН, 28. падолиста. — Воєнний критик і знавець, майор Морат, представляє похід на Сербію майже яко одинокий в часі дотеперішної великої війни. Порівнати з ним можна би хиба скорий похід союзних війск на Росію.

Союзні війска за неціліх два місяці заняли майже цілу Сербію. Союзні війска помимо тяжкого гірського терену, помимо браку доріг і дуже лихої погоди посунули ся о 135 миль в глиб краю.

Після урядових обчислень союзні війска протягом сего наступу полонили около 136.000 Сербів і здобули 627 гармат та 59 машинових крісів.

Майор Морат, говорячи про дальшу битву зі Сербами, висказує гадку, що частина сербських недобитків лишить ся в альбанських і чорногорських горах, щоби вести підїздову війну, а друга частина перебєть ся через Альбанію, щоби получити ся з військами Анґлійців і Французів. Однак вже тепер можна уважати сербську армію за неістнуючу.

Майор Морат оцінюв силу останків сербської армії на 100.000. З того припадає 75.000 на північну армію, яка утікає тепер в глиб Альбанії і Чорногори, а 25.000 на полуднево-західну армію в околиці Монастира і Охріди.

КОНЕЦЬ ГОЛОВНИХ ВОЄННИХ ОПЕРАЦІЙ В СЕРБІЇ.

БЕРЛІН, 28. падолиста. — З утечею недобитків сербської армії в гори Альбанії покінчено головні воєнні операції в Сербії. Головною їх цілию було зробити получене між центральним державами (Німеччиною і Австрією) з Туреччиною і Болгарією.

Австрійсько-німецькі війска розпочали загальний наступ від північи 6. жовтня, болгарські війска вдарили на Сербів 14. жовтня.

Від того часу союзні армії ішли стало наперед і поборoли всі трудности. Одна кріпость падала за другою. Союзних війск не здержали ні снігом покриті гори, ані майже цілковитий брак доріг, ані завзятість та хоробрість сербських жовнірів. Понад 100.000 Сербів т. є. половина сербської армії опинила ся в полоні. Їх страти в ранених і убитих годі навіть в приближеню оцінити. Сербська армія зістала цілком зломана. Сотни гармат і величезна скількість воєнних матеріялах дістали ся в руки побідників.

Натомісць страти союзних війск були розмірно дуже малі; між союзними військами не було також ніяких заразливих недуг.

СЕРБСЬКИЙ КОРОЛЬ ХОЧЕ УТІКАТИ ЛІТАКОМ.

БЕРЛІН, 28. падолиста. — З достовірних жерел доносять, що сербський король Петро і члени сербського правительства роблять приготовленя, щоби на случай конечности при помочи літаків виратувати ся перед полоном. В тій цїли в головній сербській кватирі находить ся 8 літаків найновійшої системи.

Тасама вість подає також причину, задля котрої Кіченер, будучи на Балканї, не відвідав сербського короля. Іменно, Кіченер був в страху, що в часї подорожи до головної сербської кватири може опинити ся в полонї неприятеля.

ПРИЙШЛА ЧЕРГА НА НИКОЛУ.

ПАРИЖ, 28. падолиста. — Чорногорський ґенеральний консуль одержав з Цетиня отсї вісти:

„Чорногорський король Никола видав до свого народа проклямацію. Король взиває нарід до холодного спокою, ставляючи за взір хоробрість Сербів.

„Сербська армія була приневолена уступити в чорногорські гори, де, получивши ся з чорногорськими військами, буде ставити твердий опір спільному ворогови.

„Чорногорський нарід, вірний своїй історії, буде боронити ся до смерти, яку волить ніж неволю. Союзні держави обіцяли чорногорським військам доставити живности і амуніції".

—o—

ГРЕЦІЯ ЩЕ НЕ РІШИЛА СЯ.

ЛОНДОН, 27. падолиста. — З Атен доносять, що посли Англії, Франції, Росії і Італії, вручили вчера збірну ноту грецькому правительству, в якій домагають ся ріжних корисних уступок. Між иншими домаганями поставила Анґлія і її союзники також отсї: повна свобода руху для їх війск у воєнних операціях на Балканї; дозвіл на уживанє також і инших пристаний (дотепер Анґлія мала дозвіл лише на Солунь); розпущенє части грецьких війск і т. п.

По одержаню отсеї ноти президент грецького кабінету Скулюдіс відбув довшу нараду з грецьким королем, а відтак з прочими членами кабінету. Вислїд нарад позістає покищо тайною.

—o—

КІЧЕНЕР В ІТАЛІЇ.

РИМ, 27. падолиста. — Англійський міністер війни Кіченер прибув нинї до головної кватири італійської армії, щоби відбути нараду з італійським королем, Віктором Емануїлом, і з головним шефом італійського штабу, ґенералом Кадорною.

Передтим відвідав Кіченер президента італійського кабінету і міністра для заграничних справ.

Загально здогадують ся, що подорож Кіченера до Італії має на цїли спонукати Італію до взятя участи у війні на Балканї. Кіченер мав поставити рішуче домаганє до Італії висланя двох армій на Балкан, а іменно: 100.000 армію до Альбанії, щоби ратувати останки сербських війск і 40.000 до Солуня до спільної акції проти Болгарії.

ВІЙНА З РОСІЄЮ:

РОСІЙСЬКА БРЕХНЯ ПРО ВІДОБРАНЄ ЧАРТОРИЙСКА (НА ВОЛИНИ).

ВІДЕНЬ, 27. падолиста. — Міністерство війни оголосило як слїдує:

„В звіті російського ґенерального штабу подано вість, що російські війска відобрали місто Чарторийск (на Волини). Отся вість є звичайною брехнею. Місто Чарторийск є спалене і представляє під сю пору лише кулу згарищ, бо Москалї, утікаючи, його знищили і спалили. Але воно находить ся в руках війск Лінзінґена.

„Цілий західний берег Стиру є очищений з Москалїв. В послідних днях російські передні сторожі робили зусиля, щоби переправити ся на другий берег ріки, але безуспішно".

Російський ґенеральний штаб для піддержаня духа у своїй армії, а ще більше у своїх союзників, пускає у сьвіт від часу до часу ріжні вісти про мнимі успіхи. Такою брехнею була перед кількома днями вість про здобутє Москалями Черновець, коли тимчасом боєва лінія на Буковинї йде здовж Днїстра і бесарабської границї. Такою самою брехнею була повисше наведена вість про відобранє Чарторийска.

САМ ЦАР ПРИЗНАЄ, ЩО РОСІЙСЬКІ ВІЙСКА ДОПУСКАЮТЬ СЯ ЗВІРСЬКИХ ВЧИНКІВ.

БЕРЛІН, 27. падолиста. — В розказї до 11-ої російської армії подаєть ся російським салдатам до відома, що цар глибоко вражений звірськими вчинками своїх війск. В розказї говорить ся:

„До царя наспіло богато скарг, що російські жовніри допускають ся на цивільнім населеню страшних надужить, що злодійства, рабунки і підпалюваня є на дневнім порядку. Цар бажає собі, щоби того рода вчинки між російським війском не повторяли ся".

Під розказом підписані імена ґенерала Алєксієва, шефа головного штабу, і Іванова, головного команданта російських війск в Галичині, Буковині і на Волини.

РОСІЙСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО ВИДАЛО ЗАБОРОНУ ВСЯКИХ ЗБОРІВ І ТОРЖЕСТВ.

БЕРЛІН, 27. падолиста. — Російське правительство звернуло увагу земств і міських рад, що конгрес горожан, який мав відбути ся з початком слїдуючого місяця, є заборонений. Таксамо заборонило правительство сьвяткувати 5-ти літну річницю смерти гр. Льва Толстоя.

Великі збори, які відбували ся в Москві, поліція на приказ властий розігнала.

РОСІЙСЬКІ ЗИМОВІ І ВЕСНЯНІ МРІЇ. 7-МІЛІОНОВА АРМІЯ З 10.000 ГАРМАТ.

ПАРИЖ, 27. падолиста. — Телеграми, які надходять з Росії, подають вісти про великі приготовленя до нового наступу на Німеччину на весну. Всї військові бараки є переповнені новими рекрутами.

На весну Росія буде всилї зготовити до бою нову 7-міліонову армію, в тім один міліон кінноти. Отся армія буде мати 10.000 ґармат, якими надієть ся знищити кріпости Берліна.

Японія, Злучені Держави і Анґлія виготовляють денно величезну скількість амуніції і оружя, призначеного для російської армії. Пристань Архангельск буде через цілу зиму отворена.

Великий рух на зелїзницях і дорогах в цілій Росії вказує, що приготовленя поступають скорим кроком наперед.

Такі вісти вже від довшого часу кружили між військовими в Парижи. З прибутєм російського ґенерала Ґлінського сї поголоски стали прибирати вигляд правдоподібности.

Ходить також чутка, що Росія вже на зиму плянує велику кампанію. Підчас коли прочі союзники на инших теренах війни будуть непокоїти неприятеля, щоби він не був в станї вислати помочи, Росія вдарить з цілою силою на Німеччину.

Був час, коли Росія грозила не то 7 міліонів, але 20 міліонів війска виставити і здобути Берлін, Відень і Будапешт, а скінчила ся на цілковитім гороженю російської величезної армії та на здобутю 500.000 квадратових кільометрів земель російської держави.

Коли би Росія дійсно готовила ся до якоїсь нової кампанії, то робила би се в тайнї, а не хвалила би ся перед цілим сьвітом.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ:

ҐОРИЦІЯ ДАЛЬШЕ В РУКАХ АВСТРІЙЦІВ.

ВІДЕНЬ, 27. падолиста. — Міністерство війни оголосило отсї вісти з поля битви над рікою Ізонцо:

„Всї дотеперішні напади Італійців здовж боєвої лінії над рікою Ізонцо були безуспішні. Коло Ославії 22. полк піхоти (дальматинський) відбив 6 італійських нападів, спричинюючи неприятелеви величезні втрати. Італійці дальше острілюють Ґорицію.

„Ґориція представляє страшний образ знищеня. Число розвалених церков і камениць з кождим днем зростає. Дотеперішні страти в самих будинках перейшли вже суму 25 міліонів корон".

За послідних шість місяців війни Італійці не посунули ся майже ані на крок дальше наперед, підчас коли їх страти в убитих і ранених перейшли 500.000.

1.400 УБИТИХ ІТАЛІЙЦІВ НА ПОБОЄВИЩИ.

ВІДЕНЬ, 28. падолиста. — Австро-угорський ґенеральний штаб оголосив отсї вісти:

„Битва на фронті здовж ріки Ізонцо триває дальше.

„Коло Подґори Італійцям удало ся підійти до наших становищ, але на се, щоби відтак з великими стратами утікати назад. Цілий терен в околиці моста через Ізонцо застелений італійськими трупами. Коло самої Ославії начислено понад 1.000 убитих Італійців.

„Дальше на північи недалеко Тольміно Італійці робили також зусиля здобути перехід через Ізонцо. В однім лише місци полишили Італійці 400 убитих на поли битви.

„Всї становища над рікою Ізонцо находять ся дальше в руках наших віськ".

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States:	В Злучених Державах:
$2.00 per year	на рік $2.00
$1.00 per 6 months	на пів року $1.00
$0.75 per 3 months	на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries:	В місті Jersey City, до Канади і других країв:
$3.00 per year	на рік $3.00
$1.50 per 6 months	на пів року $1.50
$1.00 per 3 months	на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всі моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю чемовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

За всі оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

НІЩО НЕ ЗМІНИЛО СЯ...

—o—

Тому 4 роки, 2 місяці і 6 днів, т. є. дня 19-ого вересня 1911-ого року з канцелярії грецько-католицького епископа С. С. Ортинського в урядовім письмі до комітетових церкви Преч. Діви Марії в Ню Александрія, Па., так стояло написано:

„Їх Преосьвященство ніколи нічого доброго по Русинах не сподівали ся і не сподівають ся, аж хиба як вимре се хрунівське поколїнє, а настане яке аж трете, яке буде виховане в правдивій вірі, в любви до Бога і до своєї св. Церкви і свого прекрасного обряду. Русини хрунять завсїгди: при виборах, в судах, в вірі, в церкві, то вже так війшло в їх кров по дїдах і прадїдах, що їх собі трудно инакше представити. Тому і по Вас нічого иншого не сподівають ся, лише, що яко хруні попід чужими плотами, по чужих церквах, наплювавши на власну, погинете".

По 4-ох роках, 2-ох місяцях і 6-ти днях т. є. дня 25-ого падолиста 1915-ого року (на „Тенксгівінг Дей"), в органі грецько-католицького епископа С. С. Ортинського п. з. „Америка" так стояло написано про Український Сойм в Ню Йорку:

„Нюйорський сойм продовжує тусаму роботу, яку перешкодили Москалям перевести в Галичині побіді війска австрійських і німецьких.

„Робота нюйорського сойму се робота москвофільских агентів ренегатства і відступництва серед нашого народу. Тільки способом ріжнять ся вони від себе — ціль же одних і других одна і тасама.

„Нюйорський сойм се нестерта пляма ганьби на нашім народі.

„Нюйорський сойм се нестерте клеймо зради і народного відступництва на чолї його аранжерів, яких історія поставить на рівні з Ефіяльтами, Бендасюками, Ґецевичами і Марковими".

* * *

Чи що змінило ся за той час, за поверх 4 роки?

Ніщо!

Які „посланія" давнійше ішли до Українців в Америці урядово з канцелярії грецько-католицького епископа С. С. Ортинського, такі тепер ідуть півурядово через його друкований орґан „Америку".

„Ніщ сє нє змєніло, єно сє ку старосці нєцо похиліло", — як казав польський поет А. Міцкевич.

„ДІМ МІЙ — ДІМ МОЛИТВИ ЄСТЬ!"

Як би так Ісус Христос зійшов тепер на землю і зайшов на хвилинку до храму Божого в Філядельфії, Па., де український нарід спішить молитву принести Всевишньому...

Як би в ту хвилинку Христовий слуга, достойник церковний, замісць науки Спасителя кидав лайки на українських робітників, на українські часописи, на українські орґанізації, на український сойм...

Як би нарід глядів здивований на те все...

Що сказав би Христос?

* * *

Повторив би свої сьвяті слова: „Дім мій — дім молитви єсть!" і гнав би мотузком з церкви тих, що роблять з неї політичну торговицю.

ЧИ ВИ ВЖЕ ДАЛИ ДАТОК НА УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ?

Признайте ся!

Як Ви ще не дали, то дайте як найскорше, бо тим покажете, що і Ви варта бути Українським Січовим Стрільцем, коли вмієте оцінити їх заслуги та посилаєте їм Різдвяний дарунок!

А як Ви вже дали від себе, то спитайте ся всіх своїх приятелів і знакомих, таксамо як отсе ми Вас питаємо ся.

Колиж вони ще не дали, то Ви не дайте їм спокою, поки не дадуть!

Уважайте, що доси зібрано ледви пів тисячки долярів, з чого вже вислано до краю 3 тисячі корон (раз 2 тисячі, а другий раз тисячу корон), а все те ще так мало...

Приходить Різдво, пішлім тепер трохи більший дар нашим молодим героям і героїням, що будуть Різдво зустрічати в снігу, серед пустих піль...

* * *

Канадійські Українці боять ся посилати на Українських Січових Стрільців, аби їм не робили власти „троблів", що вони дають гроші на австрійське війско. Ми вже писали, що вони не мають чого боятись, бо наші гроші не йдуть ані на удержанє війска, ані на оружє, — **але на ранених та на вдови і сироти по убитих Українських Січових Стрільцях.** Такий даток є ділом міжнародного милосердя і за се не можна нікого винити.

Колиж би канадійські Українці бояли ся, аби їх навіть і за се не стрінув закид, то нехай складають датки лише: **для голодуючого цивільного українського населеня в Галичині.** За се вже ніхто не може їм докоряти, бо вони можуть листами виказати, що їх рідні села пропадають з голоду, тож се є їх обовязком дати поміч тим селам, де живуть їх родини, їх свояки, знакомі і приятелі.

Гроші нехай посилають до „Свободи", а на картці нехай допишуть, що се: **на голодуючих Українців.**

З НАРОДНОГО ЖИТЯ.

—o—

Збори Української Бесіди в Пасейк, Н. Дж.

Дня 24. жовтня відбули ся у нас перші збори в цїли зорґанізовання Товариства Українська Бесїда. Коли вже зійшло ся досить значне число людий на гали, тов. Зубар отворив збори піснею „Не пора, не пора". Відтак пояснив зібраним, пощо вони тут зійшлись, причім заявив, що нам конечно потреба орґанізуватись політично, а такою політичною орґанїзацією є саме Українська Бесїда, котра має на цїли просьвіту та політичне осьвідомлене народа. Потому покликав на предсїдателя зборів М. Микитина. Предсїдатель, подякувавши за се, покликав на секретарів М. Бунду і О. Зубаря, а на головного референта тов. Кривяка, котрий, не жалуючи ані труду ані гроша, прибув до нас з Елізабет, Н. Дж., за що ми йому на сім місци складаємо сердечну подяку.

Цїлий реферат — се був образ змагань нашого народа. При кінци завізвав вступати в члени Української Бесїди, защо присутні нагородили його грімкими оплесками.

Слїдуючий бесїдник, тов. Весоловський говорив про кацапщину, при чім вказав, що нам не треба накидатись злими словами на тих темних наших братів, але їм треба дати осьвіту, а вони самі зрозуміють, де правда.

Дальше говорив тов. Павлюшкевич, котрий взивав присутних до орґанізації. По сім забрав слово тов. Нискоклін, котрий пояснив цїль Тов. Укр. Бесїди, а то дати народови просьвіту та підтримувати його на дусї і помагати справам народним матеріяльно.

При кінци забрав слово тов. Зубар, котрий представив присутним, як конечне потрібна є така орґанізація в Пасейку та візвав вписати ся в члени.

На разі вписалось 50 членів, але є надія, що число се скоро збільшить ся. Тов. Українська Бесїда має винаняти льокаль, де члени могли би сходитись кождого вечера до читаня книжок та часописий.

Відтак предсїдатель зборів подякував бесїдникам і всім присутним за їх участь і замкнув збори українським гимном „Ще не вмерла Україна",

М. Бунда і О. Зубар,
секретарі зборів.

—o—

Журба про церков в Гудсон, Н. Й.

У нашім плейзї, Гудсон, Н. Й., живе яких 700 душ і вже здавна старають ся о свою католицьку церков, як то звичайно буває по всїх плейзах. Алеж щож, нема доброго провідника, щоби раз міг той наш нарід зорґанізувати. Якраз тепер приділений є о. Данилович на Гудсон і видко по нім, що є ревний чоловік. Він почав нарід орґанізувати; казав, щоби люди вибрали собі церковний комітет та, щоби старали ся о свою церков, а при церкви можна мати малу галю до якоїсь наради, щоби вже не жебрати в Айриппів костела і галі. Та що з того. Як то кажуть: „піп в дзвін, а чорт в клепало", — таксамо і тут. Один наш сальонїст каже, що нам тут церкви не треба, ми обійдемо ся без церкви. Видко, що він побоюєсь ся, що стратить заробок.

А є ще другий такий „патріот", що хотів би також щось показати, але біда, що не доріс. Він каже, щоби тоті гроші, котрі люди скодектували на церков, вибрати з банку і дати на що иншого. Дуже красно, але вперед нехай пійде і сколектує, а потому буде давати, але не ті гроші, що хтось зібрав на церков.

Г. К.

—o—

Штудерний лист зі Зїґфрід, Па.

До нас писав з 10 листів один російський банкир з Ню Йорку, щоби ми посилали гроші через него. А я йому відписав таку картку:

„Пане Москалю! Коли Ви Москаль, то не робіть другого Москалем, бо ми є Мазепинці, тоті, котрим Ваша дика орда попалила села, а міста спустошила. Але ми ще жиємо і прошу до мене більше не посилати ніяких моні-ордерів, бо я рублів пяних не знаю, бо я собі Українець, а Ви Москаль, то ми не є нїякі приятелі.

„Не пора Москалеви й Ляхови служить".

Стефан Кудрик.

—o—

Клопіт з орґанізаціями в Лїтсдейл, Па.

Хоч у нас нема відділу У. Н. Союза, але при помочи Михайла Фука, касієра відділу 47 У. Н. Союза орґанізуємось і вступаємо до відділу 47. Доси вже нас є 10 людий з нашої місцевости у відділї 47 У. Н. Союза.

Але нам не дають вступати до У. Н. Союза, бо ходять прихильники від нового Союза і від Провидїня та кличуть вступати до них. Але наш нарід побачив, де є правдива українська народна орґанізація тай до тої горнемось. І є надія в Бога, що нас не буде 10, але 10 раз по 10.

Ми покинули лиху дорогу, а пішли на правдиву, до У. Н. Союза. Ми нїколи були не прийшли до тої цїли, але допоміг нам Мих. Фук, касїр 47. від. У. Н. С. і управитель українського Народного Дому в Ембрідж, Па. Той чоловік допоміг нам прийти також до народного діла, бо зібралисьмо маленьку квоту на оборону нашого великого героя Мирослава Січинського. Сею працею заняли ся Мих. Фук і Михайло Курило. Ті два Українці ходили від хати до хати та збирали жертви.

Тепер мусимо також пригадати нашим штопникам з Лїтсдейл, Па., бо жертвували 000 (нїщо),

Братя лїтсдейльці, гуртуймо ся всї до від. 47. У. Н. Союза, а буде гаразд.

Новий член 47. від. У. Н. С.

—o—

Вокально-музичний вечерок в Клівленд, Огайо.

Дня 30-го жовтня с. р. відбув ся в Клівленд, Огайо, в галї Ґрдіна при 6021 Ст. Клер евенї вокально-музично-декляматорський вечерок, уладжений заходом т-ва „Боротьба" на дохід фонду оборони Мирослава Січинського. Комітет старав ся, щоб вечерок відбув ся як найлїпше, розреклямував совісно вечерок, однак надії завели і галя сьвітила пусткою.

Запримітити належить, що на вечерку бракувало майже всїх тутешних окричаних патентованих патріотів, до котрих сьміло можна примінити слова П. Капельгородського: „Всї ми, братя, патріоти, всї кохаєм Україну, а покличуть до роботи, то ховаємось за спину". Зате прибули на вечерок особи, котрі ...не брали участи в публичнім народнім житю, а прибули завдяки оголошеню в часописях.

Знова гурток патріотів прибув на вечерок „під доброю датою" і цїлий час заховував ся провокуючо на галї, з папіросами в устах і капелюхами на головах, так, що присутний полїсмен кілька разів грозив розвязанєм вечерка.

Взагалї вечерок відбув ся досить добре. Декламації і співи при акомпаніяментї скрипки п. О. Чайківського випали не найгірше і взагалї вечерок робив вражінє краєвих вечерниць. При кінци вечерка п. Мих. Ярош і п. К. Маланчукова відограли сценічний жарт: „Писар громадський з Галичини в Америці", котрий удав ся дуже добре, і присутних впровадив в веселий гумор.

З фінансового боку вечерок не дописав і комітет доложив до вечерка, що вже в Клівленд є у звичаю, бо майже ніодин публичний виступ не удав ся як повинен. Причиною сього є розбите на ріжні сторонництва, котрі навіть при загально-народних справах себе взаїмно поборюють, не зважаючи, що тимсамим собі взаїмно шкодять як найбільше. Запримітити належить, що в Клівленд на таку велику скількість Українців нема ані одного просьвітного товариства, ані одної хоч би маленької української бібліотеки, а в публичних бібліотеках не знайдете одної української книжки, хоть сітізенів Українців є тут досить.

Взагалї українське народне житє в Клівленд має богато до бажаня, однак через непорозуміня між тутешними Українцями не можна нічого зробити, хоч зачиналось не одно.

Микола Репен.

Читальня в Тонаванда, Н. Й.

У всїх плейзах, де тільки живе гурток Українців, повстають товариства і братства, а при них закладають читальні.

Місто (Норт) Тонаванда, вправдї не велике, але за се в повнім розвою і є досить богато фабрик, де особливо дівчата можуть добре заробляти.

Більше ніж 5 лїт тому істнував тут відділ ч. 88 У. Н. Союза, але завдяки незгоді членів і з причини нової, системи по останній конвенції, сей відділ перестав істнувати, а декотрі члени зноміж решти Українців, як і з сього відділу, вступили до польских орґанізацій. Щоби хоч як-так житє народнє йшло, кількох людий заложило в нас читальню, до котрої на перший раз вписало ся 12 членів. Властиво се не нова читальня, але приверненa наново до житя давна, забута і опущена. Рік тому була тут читальня, потому розбила ся на дві, а внедовзі перестали обі жити. Аж тепер наново воскресла. Отже, дорогі Братя Українці з Н. Тонаванди, вступайте в члени читальні, котра є осередком народного житя. Не кажіть, як то неоден каже: „Я знаю і так всьо, то мені не треба читальні", але нехай кождий прийде, а певно буде вдоволений.

Один з Тонаванди.

Аґітація проти Укр. Нар. Союза в Бофало, Н. Й.

Наш сьвященик о. Ортинський, коли зближала ся остання конвенція У. Н. Союза, з цїлої сили бажав бути делєґатом і люди його вибрали. А по конвенції з амбони кричав, щоби люди покинули У. Н. Союз, бо се безбожна орґанїзація, а „Свободу" назвав безбожною шматою. А наші люди налякали ся і вступили до „Провидїня".

Я спровадив з Української Народної Ради відзнаки по 25 ц. (з написию „Жертвам війни") і продавав їх під церквою, та о. парох кричав, щоби люди від мене нічого не купували. Назвав мене безбожником, чортом і т. д. От, такий то патріот!

Парохіянин.

ФОНД ОБОРОНИ МИРОСЛАВА СІЧИНСЬКОГО.

298. Мінерсвил, Па. За почином членів комітету читальні „Просьвіти" ім. А. Коцка зібрано слїдуючі жертви: Читальня „Просьвіти" ім. А. Коцка $7.00. Поодинокі члени читальні: А. Новоселі, Н. Романишин, Е. Вічак, Н. Бегопос, Д. Стельмах, М. Мельник, В. Тилинський, О. Мазепа і О. Галєвич по $1.00; В. Плесканка, М. Кіч, М. Шпак, В. Варунок, П. Дорик, Й. Шпотко і А. Ярий по 50 цнт.; В. Читак 25 цнт. Разом $3.75. — Підчас забави з нагоди хрестин у С. Крижанівського зложили на зазив Е. Читані отсі гості: І. Степаньчак $1.00; В. Возпічак 50 цнт.; М. Худьо, М. Гаваль, І. Кокоць, А. Білий, В. Янїцький, І. Петрик, А. Сувадло, С. Крижанівський, П. Янїцький, Д. Друкальський, Н. Пищак і Й. Дяк по 25 цнт.; В. Плекан 15 цнт. Разом $3.15. — Підчас представленя штуки „Убийники", уряджeного заходом читальнї „Просьвіти", зложили присутні гості на зазив тов. Гундяка $16.28. — Всї збірки разом $40.68

299. Гернімер, Н. Й. На руки Івана Німого зложило Тов. „Запорожська Січ", від 172 Р. Н. С., і його члени отсї жертви: Тов. „Запорожська Січ" $10.00; Василь Беднарчук $5.00; Дамян Мерена $2.00; Йосиф Кульчицький, Михайло Мальований, Михайло Дмитрів, Іван Німий, Іван Осичка, Петро Віткович і Стефан Ястріб по $1.00; Іван Арапський, Гринько Дячишин, Василь Кузьняк, Іван Шеремета, Гринько Німий (Петра), Ілько Дзюба, Мирон Сокольський, Антін Осичка, Олекса Корендович, Павло Тиренко, Дмитро Парута, Михайло Рософовський, Михайло Романів, Іван Старух, Семко Віткович, Роман Вічковський, Семен Цесля, Панько Горішний і Семен Шминдрик по 50 цнт.; Іван Дячишин, Олекса Падус, Семко Вороновський, Атанас Тирцяк, Андрій Вацик, Петро Німий, Федько Німий, Дмитро Ґиба, Гринько Німий, Николай Іванців, Дмитро Бобак, Семен Росоловський, Текля Гайтко, Марія Гайтко, Марина Микита, Розалія Дзюпа, Петро Федорко і Іван Беднарчук по 25 цнт.; Василь Насипаний 15 цнт. Разом $38.15

300. Олїен, Н. Й. Члени Тов. „Запорожська Січ", від. 363 У. Н. С., зложили на мітінґу отсї жертви: Іван Мацкула, Іван Базів, Гавриїл Підскальний, Стефан Васьків, Петро Вовк, Олекса Іванців, Андрій Лалюк, Григорій Ткачик, Михайло Бойко, Іван Мішанець, Дмитро Мішанець, Стефан Луцишин, Михайло Мельник, Ілько Кліщ і Андрій Непорадний Серведняк по $1.00; Никола Кубарик, Іван Кубарик, Дмитро Базів, Іван Кліщ, Лесь Ковальчук, Стефан Піндур, Іван Ланчик, Василь Андреїв, Дмитро Петрів, Юрій Леськів, Іван Парандій, Іван Слободзян, Іван Максимів, Никола Луцишин, Василь Федірко, Іван Мельник, Дмитро Пастернак, Михайло Луцишин, Ілько Підскальний і Григорій Полозяк по 50 цнт.; Іван Кліщ Сяк., Никола Непорадний, Олекса Голод, Роман Пархуць, Йосиф Колковський, Іван Підскальний, Никола Леськів, Онуфрій Леськів, Дмитро Бадий, Іван Сущик, Олекса Парандій, Юрій Медвідь і Михайло Підскальний по 25 цнт. — Разом $28.25

Сю збірку надіслав Іван Базів, касієр Тов. „Запорожської Січи".

301. Доведжак, Міш. Василь Слободзян надіслав збірку, яку зложили слїдуючі жертводавці: Василь Слободзян, Юрій Амброзяк, Василь Лесько і Юрій Дячук по $2.00; Василь Лапинський і Василь Янковський по $1.00; Кость Гнатів 75 цнт.; Олекса Морозовський і Никифор Слободзян по 50 цнт.; Олекса Дячук 25 цнт. — Разом $12.00

302. Йорквіл, Огайо. Іван Станько надіслав збірку, яку зложили слїдуючі жертводавці: Вас. Яремцьо 75 цнт.; Ів. Станько, Дм. Станько, Ст. Яремцьо, Тер. Гудань, Андр. Фоца, Ник. Зарічний, Валь. Кабан, Мих. Дзюбек, Тер. Водяк, Семен Мисько, Тр. Олїйник, Ів. Ганчарик, Ів. Яцейко, Вас. Крицький, Андр. Зацк і Сем. Гавриш по 50 цнт.; Іван Кордияка, Мих. Мурин, Ст. Кїшевський, Стах Наконечний, Ст. Кабан, Ів. Мисько і Ник. Баховський по 25 цнт.; Ів. Олешко 10 цнт. Разом $10.60. Кошта пересилки 10 цнт.—Остає $10.50

Збіркою занимали ся: Іван Станько, Ник. Зарічний і Стах Яремцьо.

303. Ню Йорк, Н. Й. На хрестинах у Я. Коротана, 255 Третя Евеня, дня 14 .падолиста с. р. зібрано від гостий $4.80

Збіркою займили ся Теодор Ярема і К. Боднар.

304. Нюарк, Н. Дж. На хрестинах у Теодора Гладуна зложили на руки Михайла Зеленького і Андрія Дзера слїдуючі жертводавці: Мих. Зелененький і Андрій Дзера по 50 цнт.; Никола Гнида, Василь Дзюбатий, Петро Зелененький, Дмитро Гураль, Юлія Зелїнська і Никола Бандура по 25 цнт.; дрібними датками $2.11. Разом $4.44

305. Вунсокет, Р. Ай. Братя Лука і Андрій Самборські жертвували по $1.00. — Разом $2.00

306. Вейборн, Саск., Кан. Дмитро Максимяк жертвував $2.00

307. Джерзи Сіти, Н. Дж. З нагоди свого вінчаня жертвував Теодозій Пацала $2.00

308. Кавендіш, Вт. Марія Зазуля жертвувала $0.25

309. Обурн, Н. Й. Еміль Саварин надіслав слїдуючі жертви: Братство св. О. Николая, від. 38 У. Н. С. з власної каси $25.00; добровільні жертви, яких збиранєм заняли ся пп. Іван Ґузеляк і Стефан Мельник $12.00 — Разом $37.00

310. Нюарк, Н. Дж. Мих. Мельник і Іван Вовк, члени Тов. „Бандурист", зібрали по хатах слїдуючі жертви: „Народна Торговля" $2.00; В. Мельник $1.10; С. Пшик, А. Стадник, Д. Тилятинський, Т. Дмитрів, В. Луженко, Г. Копопка і Н. Гнида по $1.00; І. Бурачик, І. Ференц, П. Раджван, І. Мельник, Г. Стахура, І. Захарків, В. Мойсера, Т. Пришляк, Т. Федуняк, Т. Рудий, В. Сулковський, В. Воскобойник, М. Андріїців, К. Кравець, П. Кравець і К. Чіпра по 50 цнт.; І. Савула 40 цнт.; І. Жухович 30 цнт.; Ф. Довган, М. Балюк, Е. Балюк, І. Дворжанський, М. Стахура, Д. Квасниця, С. Попик, І. Синишин, Г. Климович, І. Гордій, М. Матульський, К. Суха, М. Кадубець, М. Корда, Д. Лехкий, І. Попик, Г. Романишин, С. Джубатий, М. Сас, М. Рудніцька і С. Біленький по 25 цнт.; Г. Пелехович 20 цнт.; Д. Влазка 5 цнт. Разом $24.30. — Члени музичного Товариства „Бандурист" зложили: Дмитро Бурецький, Василь Раб, Дмитро Малецький, Йосиф Козюпа, Михайло Корятко, Михайло Мельник і Іван Вовк по $1.00; Михайло Сак, Гаврило Мельник, Василь Дідилівський, Василь Сак і Василь Лижня по 50 цнт. Разом $9.50. — На хрестинах у Евстахія Піцика зібрав Михайло Мельник від слїдуючих гостий: Михайло Мельник, Евстахій Піцик, Никола Надрічний, Петро Задорожний, Андрій Федуняк і Г. Пелехович по 25 цнт. Разом $1.50. — Всї три збірки разом $35.30

311. Нюарк, Н. Дж. Теодозій Каськів надіслав слїдуючі жертви: Тов. Богдана Хмельницького, від. 133 У. Н. С., $20.00; члени тогож тов. зложили: Григорій Дорошенко $1.10; Т. Каськів, К. Галушка, Г. Іванків, М. Бідун і А. Олїйник по $1.00; І. Благий, А. Щіхович, Е. Ковальчук, М. Клюфас, Д. Карач і І. Дячун по 50 цнт.; А. Будник, С. Голик, Д. Якимів, М. Яблонський, С. Михалишин, Н. Покришка, Й. Гарасимчук і Н. Брунька по 25 цнт.; Г. Романишин, С. Труш і В. Кит по 10 цнт. — Разом $31.40

312. Балтімор, Мд. Петро Мормош надіслав жертви, які зложили слїдуючі жертводавці: Петро Мормош, Михаїл Дмитрів, Іван Семенків, Яків Семенків, Йосиф Семенків, Петро Миськів і Марія Дурдела по $1.00; Йосиф Дурдела, Михаїл Миськів, Николай Капустін, Ігнатій Решанський (Латинник), Михаїл Любунець, Фабіян Полиць (Латинник) і Стах Захарків по 50 цнт.; Григорій Генцель і Кондрат Кочкуда по 25 цнт. — Разом $11.00

313. Перт Амбой, Н. Дж. Іван Ваверчак надіслав слїдуючі збірки: На хрестинах у Теодора Короля зібрали Василь Дзубатий і Іван Лопушанський від слїдуючих добродіїв: Теодор Король і Тимко Бобовський по 50 цнт.; Ілько Голод, Николай Волянський, Тимко Демкович, Олекса Ковальчик, Василь Череватий, Стефан Боксин, Павло Король, Іван Лопушанський і Василь Дзубатий по 25 цнт. Разом $3.25. — На хрестинах у Михаїла Даньків зложили на руки Івана Козака і Івана Ґелети слїдуючі добродії: Іван Марків, Теодор Король, Іван Козак, Онуфрій Бордун, Анна Бордун, Григорій Ґелета, Григорій Скіра, Петро Козак, Петро Голяк, Іван Даньків, Олекса Іванило, Теодор Стек, Григорій Гей, Василій Козак, Теодор Галата, Іван Ворона, Іван Р., Михаїл Кузів, Іван Попаца, Михаїл Даньків, Іван Ґелета і Олекса Ґелета по 25 цнт. Разом $5.65. — Обі збірки разом $8.90

314. Провіденс, Р. Ай. Омелян Рекрут надіслав чистий дохід з представленя „Мужики Аристократи", котре відограло дня 6-го с. м. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 241 У. Н. С., $6.90

315. Ґленвіл, Конн. На забаві у Гринька Семенюка в домі Миколи Ґачинського зложили жертви на зазив Івана Пилипового і Василя Недошитка отсї жертводавці: Гринько Семенюк і Василь Недошитко по $1.00; Николай Ґачинський, Дмитро Мудрий, Павло Рибак, Іван Верещак, Василь Верещак, Михайло Загородний, Миколай Каспрак, Гринько Петровський, Николай Ляшок і Іван Пилипів по 25 цнт. — Разом $4.50

316. Чарлерой, Па. Іван Городиський з Монесен, Па. надіслав жертву, яку зложили гості на хрестинах у Василя Гнатова в Чарлерой, Па., в квоті $2.00

317. Енн Арбор, Міш. Іван Дідула і Теодор Гапа жертвували $2.00

318. Ню Йорк, Н. Й. А. Маланчук жертвував $2.00

319. Ню Йорк, Н. Й. Семен Скородинський жертвував $1.00

Сума оголошена в сїм числї „Свободи" виносить $287.07

Оголошено в ч. 139 „Свободи" $4.469.46

ЗАГАЛЬНА СУМА $4.756.53

При пересилцї жертв на Фонд оборони Мирослава Січинського пересилають жертводавці також желаня для п. М. Січинського. З уваги, що ті желаня забрали би дуже богато місця та утруднювали би нагладний перегляд виказу жертв, ми їх на сім місци не подаємо, а передаємо до рук п. Січинському. За сї желаня Комітет оборони складає щиру подяку.

Всї жертви на повисшу цїль просимо посилати на адресу касієра Комітету оборони М. Січинського:

ANDREW SAWKA,
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Протокол

з річного засіданя головного уряду Укр. Нар. Союза, відбувшого ся в днях 5—7. жовтня 1915 в місті Джерзи Сіти, Н. Дж. в домі У. Н. Союза, 83 Ґренд Стр.

(Дальше).

Звіт предсїдателя „Просьвітної Комісії".

Предсїдатель „Просьвітної Комісії" У. Н. Союза о. В. Сполїтакевич заявив, що він працював для просьвіти між членами У. Н. Союза і загалом між нашими земляками в Америці після змоги і нагоди. Під своєю виключною контролею мав о. предсїдатель стипендійний фонд. Від послїдної гол. конвенції виплачено стипендій на суму $915 слїдуючим панам: Воробель $400, Дурдела $240, Лата $200, Міщанський $75. По конвенції відносив ся до кількох людий, котрі брали якунебудь фінансову підмогу з народних фондів на покінченє своїх студий, однак безуспішно.

Звіт секретаря і редактора „Просьвітної Комісії".

Д. Андрейко, яко секретар і редактор „Просьвітної Комісії", здав ось такий звіт:

ЗВІТ ПРИХОДІВ „ПРОСЬВІТНОЇ КОМІСІЇ" У. Н. СОЮЗА ЗА ЧАС ВІД 1. СЕРПНЯ 1914 ДО 30. ВЕРЕСНЯ 1915.

	ПЕРЕДПЛАТА				З продажи власних видань			З продажи чужих видань	Жертви і датки	Фонд стипенд.	Инші доходи	Разом
	Пр. книжочки У. Н. Союз	Пр. книжочки Инші	„Цьвітка" У. Н. С.	„Цьвітка" Инші	Пр. книж.	„Цьвітка"	Инші					
Серпень 1914 р.		58.50		2.00			3.50	13.95	8.70			86.65
Вересень		1.75					30	3.60				5.65
Жовтень	822.40	50						22.25				845.15
Падолист	300.26	1.75		1.00								303.01
Грудень	420.00	12.00	300.00	1.75	38.25		1.35	20.36				793.71
Січень 1915 р.		4.00	150.00	3.00			70	1.50			3.67	162.87
Лютий	371.88	3.90		2.10			20	1.50		400.00		779.58
Март	456.90		260.00				3.20	9.40				729.50
Цьвітень	198.63	2.65	130.00	1.50	10.90	1.50	2.70	4.16				352.04
Май	186.72	3.00	130.00	1.50	1.20		20	4.08			93	327.68
Червень			130.00				1.00	9.60	8.80			149.40
Липень	375.44					40		9.95				385.79
Серпень	184.59	1.50	30.00	1.00	1.00					250.00		468.09
Вересень	181.16	1.50			13.20		1.80	30.40		300.00		528.06
Разом	3,497.98	91.05	1,130.00	13.85	64.55	1.90	14.95	130.75	17.50	950.00	4.60	5,917.13
„Saldo" з липня 1914 р.												1,377.78
Загальний прихід по 30. вересня 1914 р.												7,294.91

ЗВІТ РОЗХОДІВ „ПРОСЬВІТНОЇ КОМІСІЇ" У. Н. СОЮЗА ЗА ЧАС ВІД 1. СЕРПНЯ 1914 ДО 30. ВЕРЕСНЯ 1915.

	Платня персоналу	Видатки адміністр.	Порторія	Власні видав. Пр. Ком. книжочки	„Цьвітка"	Инші	Чужі видав.	Праці письм.	Інвентар урядж.	Інвентар бібліот.	Инші видатки	Разом
Серпень 1914 р.	191.50	6.62	4.53	3.13	4.24		39.77	39.90	4.25	7.78	10.00	311.72
Вересень	194.00	1.92	3.59	3.02	4.08					23.72	8.10	238.43
Жовтень	155.00	427.35	4.84	235.77	287.03	84.75	5.25	35.00		1.79	109.65	1,346.43
Падолист	155.00	7.01	1.90	121.81	108.38						109.65	494.10
Грудень	120.00	33.54	1.70	114.00	107.18		57				200.00	476.99
Січень 1915 р.	120.00	15.21	1.87		121.02						100.00	458.10
Лютий	120.00	15.52	90		13.29					13.05	100.00	262.76
Март	20.00	36.34	1.41	590.24	343.67						225.41	1.217.07
Цьвітень	20.00	19.61	49	44.01	129.44	30.00					24.39	267.94
Май	20.00	27.91	14.25	279.41	116.86	83.25			2.50	76	83.10	628.04
Червень	20.00	15.50	4.57	05							18.20	58.32
Липень	20.00	38.43	3.87	100.11	35.50						6.55	204.46
Серпень				220.00								220.00
Вересень	20.00	29.19	26.22	60.00	30.28						75.00	240.69
Разом	1.175.50	674.15	70.14	1.771.55	1.300.97	198.00	45.59	74.90	6.75	47.10	1,060.40	6.425.05

ЗІСТАВЛЕНЄ:

Загальний прихід по конець вересня 1915 р. 7,294.91
Загальний розхід по конець вересня 1915 р. 6,425.05

Готівка в касї („Saldo" на жовтень 1915 р.)...................$ 869.86

СТАН МАЙНА „ПРОСЬВ. КОМІСІЇ У. Н. СОЮЗА

з днем 30. вересня 1915.

АКТИВА		ПАСИВА	
1. Готівка з кінцем вересня 1915 р.	$ 869.86	1. Платня секретаря за вересень	$ 20.00
2. Готівка в підр. касї менаджера	50.00	2. Зворот видатків з підр. каси за вересень	19.72
3. Засіб книжок в маґазині	2,174.24	3. Ухвалені а невиплачені стипендії	475.00
4. Довжники за книжки	274.25	4. Чисте майно „Просьвітної Комісії"	5.741.50
5. У. Н. Союз за „Цьвітку" ч. 8	30.00		
6. Інвентар — урядженє	196,86		
7. Інвентар — бібліотека, книж., ноти і обр.	705.69		
8. Зворотні стипендії	1,265.00		
9. Праці письменні (рукописи)	485.07		
10. Книжки і друки для адміністрації	205.25		
	6,256.22		6.256.22

Заходом Пр. Комісії У. Н. Союза виходять „Просьвітні книжочки", дїточа ґазетка „Цьвітка" і дрібні видавництва „Сьвітові перлини". За час від 1. серпня 1914 до 30. вересня 1915 р. Пр. Комісія розіслала для членів У. Н. Союза понад 34 тисяч примірників „Просьвітних книжочок", а для дїтий тихже членів понад 36 тисяч чисел дїточої ґазетки „Цьвітки". Пр. Комісія закладає „Місцеві віддїлові бібліотеки" і по день 30. вересня 1915 р. є вже таких бібліотек у 79 відділах. Пр. Комісія заходить ся також, щоби й по всіх наших школах завести „Шкільні бібліотеки", що внедовзї переведеть ся в житє. Пр. Комісія висилає час від часу у ріжні місцевости свого делеґата з поучаючими відчитами, ілюстрованими сьвітляними образками. Вкінци Пр. Комісія робить заходи, щоби по змозї прийти з помочию дякоучителям до розвою нашого шкільництва в Америцї.

Звіт касієра „Просьвітної Комісії".

Касієр Пр. Комісії У. Н. Союза В. Лотоцький заявив, що його звіт годить ся вповні зі звітом предсїдателя і секретаря Пр. Комісії.

Звіт предсїдателя контрольної комісії.

З черги здавав звіт о. В. Балог яко предс. контр. комісії У. Н. С., котрий заявив, що контрольна комісія переведа одну контролю від послїдної гол. конвенції У. Н. С. і знайшла все в як найточнійшім порядку, за що належить ся дотичним урядникам повне признанє.

На внесенє А. Стефановича, поперте Ів. Гловою, ухвалено приняти звіт предсїдателя Д. Капітули яко вдоволяючий. Принято одноголосно.

Таксамо принято одноголосно звіти містопредсїдателя і містопредсїдательки.

На внесенє о. В. Балога, поперте В. Лотоцьким, І. Гловою і другими, принято одноголосно звіти гол. предсїдателя, касієра і обох секретарів і ухвалено одноголосно похвалу і признанє за їх точну, корисну і тяжку працю в У. Н. Союзї.

На внесенє С. Ядловського, поперте Ів. Ваверчаком, ухвалено приняти звіти урядників „Просьвітної Комісії" як були читані.

На внесенє Ів. Ваверчака, поперте В. Гришком, ухвалено одноголосно приняти звіт гол. контрольної комісії.

На внесенє А. Стефановича, поперте Ю. Павчаком, принято звіт п. Савки одноголосно з похвалою.

На внесенє о. В. Балога, поперте А. Стефановичем, принято звіт відвічального редактора „Свободи" яко вповні вдоволяючий.

На просьбу Ів. Ваверчака присутні гол. урядники згодили ся одноголосно звільнити його з дальших нарад засїданя.

На сїм засїданє замкнено.

(Дальше буде).

Український Сойм
ДНЯ 30 і 31. ЖОВТНЯ 1915 Р.
В НЮ ЙОРКУ.

(ЗВІТ).

(Продовженє).

Другий день соймових нарад в Бетовен Гол. дня 31. жовтня 1915 р.

О годині 9-ій перед полуднем предсїдатель отвирає збори.

Я. Федюшка ставить внесенє, щоби вибрати **верифікаційну комісію** в цїли провіреня виборів на членів Загального Українського Комітету. Внесенє принято і до верифікаційної комісії вибрано: Л. Ковтуна, О. Рекрута і К. Дутчака.

Побільшенє членів Заг. Укр. Комітету.

Іван Ардан вказує на потребу побільшеня членів Заг. Укр. Комітету з огляду на се, що не всї осередки житя Українців в Злучених Державах будуть заступлені в Заг. Укр. Комітеті, вибранім через голосованє по товариствах. Яко член комісії ставить внесенє на побільшенє членів Заг. Укр. Комітету в сей спосіб, щоби до 15 членів, вибраних вже через голосованє по товариствах, соймові посли вибрали додатково ще **7 членів**, а іменно: 2 членів з Пітсбурґ, Па., (або околиці); 1 члена з Шікаґо, Ілл.; 1 члена з Клївленд, О.; 1 члена зі стейту Ню Йорк; 1 члена з ново-анґлійських стейтів; 1 члена яко представителя жіноцтва.

По довшій дискусії внесенє принято без зміни. Для заощадженя часу ухвалено, щоби голосованє над додатково маючими вибрати ся членами перевести по полудневій перерві, в часї котрої посли з дотичних округів мають спільно порозуміти ся щодо ставленя кандидатів.

Основанє загальної української політичної орґанізації в Злучених Державах.

Іван Ардан реферує справу основаня загальної української політичної орґанізації в Злучених Державах. Референт представляє коротко головнїйші цїли нового товариства. Цїлию сего товариства було би в першій мірі старати ся виробити народну єдність, карність і сьвідомість серед українського загалу в Злучених Державах. Тому треба старати ся: щоби кождий Українець належав до якогось українського товариства; щоби був по можности членом американських фахових і політичних товариств. Обовязком товариства було би ширити просьвіту і осьвідомлювати український загал через відповідні видавництва, відчити, віча і т. п.

Дальше обовязком товариства було би старати ся, щоби всї істнуючі українські запомогові орґанізації злучити в одну сильну запомогову орґанізацію. Дальше дати почин до основаня инших народних економічних орґанізацій відповідно до обставин і до потреб.

Обовязком нового товариства було би також дати почин до утвореня одного загального товариства просьвітного.

Не меньше важним обовязком сего товариства було би покликанє до житя іміґраційного бюра.

Нове товариство мало би дальше за цїль удержувати тісні зносини з иншими поневоленими народами і взаїмно спомагати себе в боротьбі о народні права.

Товариство стояло би в тісній звязи зі старим краєм і старало би ся збирати фонди на такі цїли, які в даній хвилї оказали би ся потрібні і конечні.

Головну управу нового товариства мали би творити члени Заг. Укр. Комітету, які зпоміж себе вибрали би екзекутиву. Посередниками між головною управою нового товариства а членами були би окружні і місцеві комітети.

Референт подає відтак короткий начерк цїлого статута.

Др. С. Гриневецький ставить внесенє, щоби реферат Івана Ардана уважати яко директиви для членів Укр. Заг. Комітету і щоби посли ухвалили конечність основаня сталого загального українського політичного товариства в Злучених Державах. — Внесенє принято одноголосно.

М. Січинський ставить внесенє, щоби назва нової орґанізації звучала: **Товариство „Вільна Україна"**, з тим застереженєм, щоби Заг. Укр. Комітет мав право евентуально змінити назву, коли би се було вказане. — По довшій дискусії внесенє принято.

Др. С. Гриневецький ставить внесенє, **щоби головним осідком нового товариства було місто Ню Йорк.** — Внесенє принято.

Володимир Лотоцький ставить внесенє на вибір комітету в цїли уложеня резолюцій. Внесенє принято і до комітету вибрано: **М. Січинського, д-ра С. Гриневецького, Володимира Лотоцького і З. Бичинського.**

О год. 12.30 пополудни предсїдатель відкладає наради до години 2.00 пополудни.

(Дальше буде).

СПРАВЛЕНЄ ПОХИБКИ.

У звітї з Українського Сойму в Ню Йорку, в 139-ім числї „Свободи", з 25-ого с. м., 3-та сторона, 3-тий стовпець, 72-гий рядок, — замісць слова „корисне" має бути: н е к о р и с н е.

„АМЕРИКА".

Нарікала „Америка",
Що її не чути,
Бо бас гуде, труба реве,
Заглушує нути.

А епископ на те каже:
„Та воно й не диво!
Хочеш, щоби тебе чули,
Так тягни фалшиво!"

ДОБРА РАДА Є ДОРОГА, АЛЕ ЗЛА ЩЕ ДОРОЗША.

(Розмова).

Федір: Нераз я тобі казав, товаришу Стефане, що за добру раду треба нераз добре заплатити, чи то грішми чи в инший спосіб. Але зате чоловік, послухавши доброї ради і поступаючи, як йому дораджено, чує ся спокійним і щасливим. Я нераз тобі говорив і намовляв тебе вступити до орґанізації Українського Народного Союза і забезпечити себе і свою родину від нещастя, а ти все своє: „Твоя рада за дорого коштувати буде, треба що місяця платити". От я бачив ся вчера з твоєю жінкою і вона скаржила ся, що ти не хочеш належати до Українського Народного Союза і не хочеш забезпечити своєї родини на випадок слабости, смерти чи якого калїцтва.

Стефан: А нащо менї вписувати ся до У. Н. Союза і платити що місяця гроші, коли я маю гроші в банку і буду мав на нещасливу годину. Як довго жию і працюю, дам собі раду.

Федір: Ти зле думаєш, товаришу! Пригадай собі, як торічного року наш товариш Гринько Загірний таксамо говорив як і ти перед хвилею, а знаєш дуже добре, як він перестудив ся і тяжко захорував і помер без поратунку.

Стефан: Та я пригадую собі, що він недавно помер, але коло него щось дуже зле було, бо здаєть ся, що і ти сам ходив по хатах збирати гроші на його похорон і на хліб для його дїтий та нещасної вдови?

Федір: А бачиш, се правда, я ходив збирати і просити добрих людий ласки, щоби тїло небіщика похоронити по християнськи та щоби сироти не погинули з голоду, бо він всї гроші, які — як казав — мав в банку, видав докторам на курацію, а опісля дїти з жінкою не мали защо вижити ані не було защо тїла похоронити. Але, щоби ти знав, кілько то клопоту, то страх, бо кождий говорив менї: „У нас є орґанізація Український Народний Союз, най би був вступив в члени, як був здоровий, най би не спускав ся на тих кілька долярів в банку і т. и."

Стефан: Ти правду кажеш і люди мали рехт, як так говорили. Я собі також так легковажив орґанізацію, але се, як чув я з твоєї бесїди, одна з найліпших підстав до обезпеченя на случай хороби або якого нещастя. Ходи зі мною, Федоре, до того віддїлу, де ти належиш і я впишусь до Українського Народного Союза, щоби по моїй смерти не впав тягар на моїх товаришів, та родину та, щоби вони також моїй женї не нагадували, що як я був молодим і здоровим, міг вписати ся до запомогової орґанізації. Що коштує то якийсь цент, то правда, але нинї нїчого на сьвітї нема за дурно або — як той казав — як заплатиш, то бодай знаєш защо, а не так, що часом кине гроші як камінь в воду. Недаром то кажуть, що добра рада дорога, але зла ще дорозша!

ПРИ ВСЯКИХ НАГОДАХ: НА ВІЧАХ, НА ЗБОРАХ, ПРИ РОБОТІ, НА ЗАБАВАХ, НА ВЕСІЛЯХ, ХРЕСТИНАХ І Т. Д. ПАМЯТАЙМО ПРО ЖЕРТВИ ТЕПЕРІШНОЇ ВІЙНИ У НАШІМ РІДНІМ КРАЮ ТА ЗБИРАЙМО ЯК НАЙБІЛЬШЕ ЖЕРТВ НА ТУ СЬВЯТУ ЦІЛЬ НАРОДНУ.

Г. ГАЙНЕ.

ДВА ГРЕНАДИРІ.

До Франції два ґренадирі йшли,
Що були в московськім полонї.
А як у німецьку господу зайшли,
Схилили чоло на долонї.

Пірнули сердеги в журливих думках
Об рідного краю злій долї,
Що військо велике розбите на прах
А цїсар, їх цїсар в неволї.

Заплакали гірко і слези рясні
В очах їх жалібно тремтїли.
Один з них промовив: „О горе менї,
Як рани старі заболїли!"

А другий говорить: „Скінчив ся наш спів,
Не жаль нинї булоб вмирати, —
Та жінку я й дїти оставив домів,
Прийдесь їм самим загибати". —

„Пусте жінка й дїти! Причім вони тут!
Гей, инші тепер в мене болї;
Як будуть голодні, у старцї най йдуть —
Мій цїсар, мій цїсар в неволї.

„Ось слухай: — як стріну в дорозї я скін,
Сповни мою волю послїдню:
Візьми мертве тїло до рідних сторін,
Щоб ляг я в землю мою рідню.

„Та знай: в домовинї менї
Карабін покласти у руку,
Пропамятний хрест мій положиш на груди,
І вірну припашеш шаблюку.

„От бачиш — я, брате, так хочу лежать,
Немов той шильдвах, в домовинї,
Аж вчую в могилї мельодію гармат
І гомін копит на долинї.

„Як цїсар над гріб мій конем надлетить,
За ним стануть кулї свистїти,
Я встану із гробу й возьму в руку щит,
Щоб цїсаря мого вслонити!"

Пер. Ст. Ч-ий.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Українець в Філядельфії, Па. Ви кажете, що орґан епископа С. С. Ортинського ґазета „А м е р и к а" вже впала в неможливий спосіб і, що їй треба відповісти в такий самий спосіб. Значить, що Ви хотїли би, аби ми відповідали у „С в о б о д ї" по простацьки і по коршемному. Одначе ми того зробити не можемо, раз тому, що не маємо коршемного „образованя", а друге, що не хочемо, аби „С в о б о д а" впала так низко як „А м е р и к а".

„С в о б о д а" — се ґазета 25 тисяч передплатників, сьвідомих Українців на землї Вашінґтона, котрі її не лише читають, але і розуміють та знають, чого від ґазети вимагати. Ба, її читають і в нашім краю, читають українські посли до парляменту, читають чужі посли у Відни; читають навіть канадійські політики в Отаві; в Лондонї; читають російські професори в Петроґрадї і т. д., — то чиж можна в такій ґазетї писати так як в „А м е р и ц ї", котру поважний чоловік встидаєть ся до рук взяти, а сьвященики кидають на сьмітє, навіть не читавши її.

Така ґазета, що пише по простацьки, по коршемному, нікому не потрібна і вона певно не виходила би на сьвіт Божий, як би не пускала одна особа, котрої та ґазета є приватною власностю і котра являєть ся висловом думок тої одної особи. Прецінь та особа таксамо говорить зі сьвятого місця, як пише її ґазета.

Безперечно, що Українцям встидно, що така ґазета оголошує себе за українську, але що робити — лихо всюди трафить ся. Був час, що був на галицькій Україні „Р у с к и й С е л я н и н", який видавали Поляки для опоганюваня всего, що українське; тепер же на американській Україні найшов ся „Р у с к и й І в а н" в Філядельфії, котрий також намагає ся опоганювати все, що українське.

Але не журіть ся — брехня ходить на коротких ногах, а зайка на хитких, пяних ногах — тож далеко не зайде.

Вже відрадною проявою є і те, що — як пишете — нарід відвертає ся від сеї погани, кидає її і сплюнувши, відвертає ся від неї.

—0—

Редакція „Америки", Філядельфія, Па. Скобки або инакше клямри пишеть ся так: ( ) [ ], а знаки: „ " називають ся знаками наведеня, або наводами, а не противно.

Слова „позаяк" нема в українській мові; се штучно вковане слово і давно викинене з літературної мови.

„Узнають" — се слово польське; має бути: признають.

„Впрост" — се слово польське; має бути: просто.

Дієслова „суть" нема в українській літературній мові.

Про книжку кажеть „твір", „праця", а не „діло" (по польськи „дзело").

Замісць „дослїдувач" уживати українського слова „дослїдник".

„Знаток" — російське слово; у нас — „знавець".

„Шкандал" — по польськи; по українськи уживає ся — „скандал". (То вже дійсно „шкандал", що „Америка" ще не навчила ся писати „скандал", хоч тільки їх наплодила).

„Ньов" — се вульґаризм; має бути „нов".

Слова „принайменьше" нема в українській мові, таксамо як нема „при-найбільше", „при-найгірше" і т. д.

„Зарядити" — можна борщ, але не „повстанє".

Замісць „здескридетували" має бути — „здискредитували", і т. д. і т. д. і т. д. — в безконечність. (Се лише кілька „биків" з одної статї).

Впрочім оголошує „Америка", що вже вийшла з праси (преси) „друга читанка" — для шкіл народних в Америцї, отже варта, аби та читанка найшла ся також і в „Америцї" і дійсно була читана як на читанку пристало, а тодї може в кождім числї „одинокого українського дневника" буде трохи меньше ніж 500 „биків"... Бо так то дійсно — „шкандал"!...

З НАРОДНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ.

До Народної Канцеляриї надійшли зі старого краю листи для слідуючих осіб:

258. Прокіпчук Дмитро від жени Параски—Текуча-Печенїжин.
259. Несторович Йосиф Шудлак від Теклї Ґерохівської — Козівка, п. Козова.
260. Мишковський Ґеорґій від жени Анни—Карайчїв.
261. Вудвуд Семен від жени Еви — Германів, п. Николаїв, коло Гаїв.
262. Чехінда Дмитро від брата Гриня (з війска). .....

Василь Савчак, 300е Джордж Стр., Монтреал, Кве., пошукує братів Петра і Тимка Савчаків ї Івана Маюка, котрі перед роком перебували в Вінніпеґу.

263. Волощук Вас. від жени Катерини—Задубровка...
264. Іванюк Петро від жени Марії—Чорногузи.
265. Черник Михайло від М. Сенюка—Небилів, Перегінсько (2 листи).
266. Козак Іван від бр. Стефана—Задубровка.
267. Грицюк Іван від сестри Анни—Трофанівка, Кол.
268. Вірста Алекс. від Магди Романко—Перегінсько.
269. Козак Василь (з Палагіч, Товмач) від Січ. Стрільця братанича Петра.
270. Куцина Іван (з Хватова, пов. Золочів) від брата Михайла, з війска.
271. Пугач Павло від жени Елени—Новоселиця, Снятин.
272. Козак Іван від жени Зофії—Германів, Николаїв.
273. Андрусяк Іван від брата Василя—Чернівці.
274. Довбенко Пилип від брата Йосифа—Хотин, Калуш.
275. Тотосскул Іляріон від батька Ґеорґія—Руський Банилів (Буковина).
276. Андрійчук Григор. від Аксенії Стефюк—Хлївестіс.
277. Хомів Марія (з Плисняв, п. Зборів) від брата Івана, з війска.
278. Рубчук Василь від жени Катерини—Підгайчики, Коломия.
279. Пилипів Дмитро від батька Петра—Струтин нижній, п. Рожнітів.
280. Вирито Алексій від брата—Перегінсько.
281. Тимчій Стефан від жени Юстини—Стрий.
282. Редчук Дмитро (з Черниховець, п. Збараж) від Івана Мазуренок, з війска.
283. Кисіль Мих. від жени Розалії Максимець—Любачів.
284. Канюк Юлія (з Потутор) від Василя Германа з війска.
285. Іванюк Дмитро Безнар від шваґра Дмитра Іванчука, з війска.
286. Котик Юрко від батька Николи—Слобода небилівська, п. Красна.

—o—

Отсим повідомляємо всіх інтересованих, що листи до старого краю відсилаємо кождого тижня, покористуючи ся найдогіднїйшими кораблями. Окремих посьвідок на вислані листи ми не пересилаємо. Пересилка звичайних листів коштує 25 цнт., реджістрованих 40 цнт.

Просить ся інтересованих, котрі хотять відобрати листи, подати свою точну адресу і долучити на покрите коштів пересилки 25 цнт. а з Канади 40 цнт.

Також просимо подати число, яке є подане при Вашім листі в повисшім оголошеню „Свободи".

—o—

Всї чеки, моні ордери і листи адресувати і посилати на адресу:

INFORMATION BUREAU,

83 Grand St., Jersey City, N. J.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

(За оголошеня поміщені в сїй рубрицї платить ся по 1½ цента за кожде слово за одноразове поміщене, а за дальші поміщеня по 1 цнт. за слово за кождочасне поміщене. — Оголошень женитьби не приймаєсь.)

Пошукую **ЙОСИФА ВЛОСИКА**, родом з Янова, пов. Теребовля. Знаючі його адресу, чи він сам, нехай зголосить ся на адресу: Kajetan Wlosyk, 724 Kelmore Ave., Winnipeg, Man., Can. 141

Пошукую шваґрів **ПАВЛА ПАСЕКУ і ЛЮДВИКА НАНОВСЬКОГО.** Перебували в Шікаґо. Прошу подати відомість на адресу: Joseph Seretnij, 406 Princess Ave., Vancouver, B. C., Can. 141

Пошукую шваґра і сестру, **ІВАНА і МАРІЮ ІЛЬЧИШИН**, зі села Годешова, п. Жидачів. Перебувають в Асторії. Прошу зголоситись на адресу: Fred Rudyk, Markinch, Sask. 141-42

Пошукую шваґра **ТОДОС. ТУПИЧКА**, з Сосолївки, пов. Чортків. Сам, чи хто би о нім знав, прошу зголоситись на адресу: Michael Prondiuk, Collins Inlet, Beaverstone, Ont., Can, 141-42

Пошукую **МИХАЙЛА КУЛЬЧИЦЬКОГО**, званий Карапата, родом з Ричичан, пов. Городок. Перебував в Монтреалї. Хто би його адресу знав, чи він сам, нехай зголосить ся на адресу: Stephen Kaczmar, 118 Tupper St., Sydney, N. S., Canada. 141-42

Пошукую **ОЛЕКСУ ХОМИШИНА**, походячого зі села Чорнокунець малих, пов. Гусятин. Перебував в Судбурах і Монтреалї. Прошу зголоситись на адресу: Jacob Shtunyk, Tuxford, Sask., Canada. 141

Пошукую своїх краянів **ҐОРУЦА БОРДЕНЮК і ВАСИЛЯ СОРОЧАН.** Походять з села Баранча, пов. Чернівцї, Буковина. Хто би о них знав, або вони самі, прошу зголоситись на адресу: Wasyl Serymak, 8 Branch St., Waterbury, Conn. 139-41

Пошукую **ІВАНА КАВКА**, зі села Гриновець, пов. Товмач, Галичина. Перед роком перебував в Пенсильвенії. Хто би про него знав, або він сам, нехай зголосить ся на адресу: Dmytro Petriw, 110 Morris St., Jersey City, N. J. 140-41

ХЛОПЦЯ УКРАЇНЦЯ, літ 13 до 18, потрібно до дому Англійця. Заплата після умови. Зголошеня до „Свободи" 141-43

ПОТРЕБУЮ ОПІЛЬНИКА до поплатного інтересу, з невеликим капіталом, $150—$200. Анлійська мова не вимагана. Голоситись на адресу: Slavkin, 99 So Orange Ave., Newark, N. J. 140-41

ВИКАЗ

УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ УКРАЇНЦІВ У ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ.

—o—

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (еґри)
у. = улани
д. = драґони
а. = артилєрія (полева)
а. кн. = артилєрія кінна
а. гір. = артилєрія гірська
а. кр. = артилєрія кріпосна
г. = ґавбиці (полеві)
г. т. = ґавбиці тяжкі
пи. = піонїри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуниції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилєрія ляндвери
г. л. = ґавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), баталіон або дивізію.

—o—

(Дальше).

Листа утрат ч. 156
видана 8. цьвітня 1915.

РАНЕНІ:

Фамуляк Стефан, 10 п.
Федеркевич Войтко, 90 п.
Федьків Михайло, 13 стр.
Федораш Теодор, з. о.
Федьзо Петро, 10 п.
Франковський Станислав, 9 л.
Филип Михайло, 10 п.
Хлюпан Йосиф, 16 з. о.
Хміль Михайло, 90 п.
Хоміщак Андрій, 9 п.
Цюпінський Йосиф, 90 п.
Цицик Іван, 10 п.
Чебеняк Йона, 10 п.
Чоловський Іва 10 н,
Чулик Петро, 10 п.
Шафран Яків, 10 п.
Щурко Василь, 90 п.
Щурко Іван, 90 п.
Юркевич Йосиф, 90 п.
Яворовський Іван, 3 а. кр.

ПОЛОНЕНІ:

Адамець Андрій, 90 п.
Алексевич Василь, 24 п. (у шпитали в Сербії)
Андрушків Василь, 35 л. (в Росії)
Артимович Андрій, 28 а. (в Росії)
Баран Іван, ґефр. (в Росії)
Барщикевич Йосиф, 45 г. л. (в Росії)
Батюк Вацлав, 35 л. (в Росії)
Безпалко Михайло, 35 л. (в Росії)
Біда Михайло, 35 л. (в Росії)
Білецький Максим, 35 л. (в Росії)
Бобер Тома (в Росії)
Боярський Петро, 35 л. (в Росії)
Бойко Семен, 35 л. (в Росії)
Бородюх Василь, 35 л.
Борч Данило, цивіль (в Росії)
Брода Михайло, 45 г. л. (в Росії)
Буячко Федор, інф., ран. (у шпитали в Росії)
Вакуло Іван, 35 л. (в Росії)
Ванеліста Іван, 45 г. л. (в Росії)
Вербицький Іван, 35 л. (в Росії)
Віблий Кость, 35 л. (в Росії)
Війтів Іван, 45 г. л. (в Росії)
Вітик Стефан, підоф. (в Росії)
Вітик Петро, підоф. (в Росії)
Вонковський Франко, інф. (в Росії)
Ґаврилюк Василь, 24 п. (у шпитали в Сербії)
Ґанчарик Василь, 35 л. (в Росії)
Ґареток Василь, інф. (в Росії)
Ґорішний Василь, 7 л. (в Сербії)
Ґруша Ілько, 35 л. (в Росії)
Ґарбулінський Казимир, 13 стр.
Ґаврон Петро, 35 л. (в Росії)
Ґолембйовський Антін, 45 г. л. (в Росії)
Ґураль Михайло, 35 л. (в Росії)
Ґорко Петро, інф. (в Росії)
Ґрумаш Василь, ґефр. (в Росії)
Даців Григорій, 28 а. (в Росії)
Демчук Іван, 35 л. (в Росії)
Денис Дмитро, інф. (в Росії)
Дереч Теодор, інф. (в Росії)
Ділай Олекса, 35 л. (в Росії)
Дудик Василь, 28 а., ран. (у шпитали в Росії)
Дзюба Михайло, 45 г. л. (в Росії)
Жук Роман, 35 л. (в Росії)
Заболотний Теодор, 35 л. (в Росії)
Зелінський Кіндрат, 2 д. (в Росії)
Зуб Іван, 90 п.
Івасеčко Іван, 35 л. (в Росії)
Ігнатишин Іван, цивіль (в Росії)
Калещук Іван, 35 л. (в Росії)
Каракула Войтко, 90 п.
Ковалець Антін, 20 п. (в Росії)
Кавалець Йосиф, 10 сап. (в Росії)
Кірхнер Віктор, 13 стр.
Кохан Андрій, 35 л. (в Росії)
Коновал Іван, 35 л. (в Росії)
Конрад Яків, цивіль (в Сербії)
Копач Никола, 35 л. (в Росії)
Костів Роман, 31 а. (в Росії)
Костик Іван, 35 л. (в Росії)
Кошева Іван, 13 стр.
Крихів Михайло, 35 л. (в Росії)
Кубай Антін, 90 п.
Кудрик Антін, 90 п.
Кулашко Юрко, 90 п.
Кульчицький Франко, 45 г. л. (в Росії)
Куликовський Омелян, 35 л. (в Росії)
Курило Андрій, 90 п.
Лабинський Йосиф, 35 л. (в Росії)
Ладей Іван, 90 п.
Лядес Никола, 58 п. (у шпитали в Сербії)
Липчук Олекса, 7 л. (в Сербії)
Мацяр Іван, 13 стр.
Мацюк Тома, 35 л. (в Росії)
Маґрисевич Жиґмонт, 28 а. (в Росії)
Мальчос Теодор, 35 л. (в Росії)
Мамчур Петро, 35 л. (в Росії)
Мандрусяк Михайло, 24 п. (у шпитали в Сербії)
Маньковський Рафаіл, 35 л. (в Росії)
Марчук Никола, 7 л. (в Сербії)
Маршалець Петро, 13 стр.
Масловський Юрко, 22 з. о. (в Росії)
Матковський-Вязулич Петро, 28 а. (в Росії)
Матвіїшин Тимко, 28 а. (в Росії)
Мелимишин Петро, 7 л. (в Сербії)
Мельник Іван, 35 л. (в Росії)
Мендриховський Йосиф, 20 п., ран (в Росії)
Міхма Іван, ґефр. (в Росії)
Молчан Іван, 28 а. (в Росії)
Молиґан Михайло, 58 п. (в Сербії)
Мовчан Марко, 35 л. (в Росії)
Муц Дмитро, 45 г. л. (в Росії)
Мудрак Петро, 35 л. (в Росії)
Михалик Яків, 20 п., ран. (у шпитали в Росії)
Нагірний Микита, 35 л. (в Росії)
Олійник Андрій, 35 л. (в Росії)
Олійник Гнат, 35 л. (в Росії)
Олійник Іван, 15 г. л. (в Росії)
Остапюк Василь, 7 л. (в Сербії)
Ожинський Йосиф, 20 п., ран (в Росії)
Пальчинський Рудольф, 28 а. (в Росії)
Панькевич Іван, 35 л. (в Росії)
Паньків Максим, 7 л. (в Сербії)
Пастернак Семен, 28 а. (в Росії)
Пеляк Іван, 20 п. (в Росії)
Підгайний Антін, 35 л. (в Росії)
Підгайнюк Никола, 35 л. (в Росії)
Піндерик Михайло, 28 а. (в Росії)
Пінтюк Ілько (в Росії)
Подвірний Никола, 13 стр.
Попель Юрко, 28 а. (в Росії)
Потоцький Маріян, 28 а. (в Росії)
Правник Іван, медик (в Росії)
Прусак Казимир, 20 п., ран. (у шпитали в Росії)
Пустельник Станислав, 10 п.
Пилипчук Іван, 35 л. (в Росії)
Пилипчук Михайло (Івана), 35 л. (в Росії)
Радожицький Франко, 28 а. (в Росії)
Ракшевський Йосиф, 28 а. (в Росії)
Ранецький Михайло, 35 л. (в Росії)
Репела Олекса, 20 п. (в Росії)
Робовський Михайло, інф. (в Росії)
Роман Іван, ран. (у шпитали в Росії)
Ровінський Антін, 7 л. (в Сербії)
Рудий Антін, 28 а. (в Росії)
Рущак Михайло, 28 а. (в Росії)
Рижий Никола, інф., ран. (у шпитали в Росії)
Сахарман Андрій, 35 л. (в Росії)
Салабай Стефан, 28 а. (в Росії)
Сазанський Франко, капр. (в Росії)
Семчук Кирило, 7 л. (в Сербії)
Сенюк Григорій, 24 п. (у шпитали в Сербії)
Сірий Іван, 35 л. (в Росії)
Сівак Йосиф, 45 г. л. (в Росії)
Сліпець Стефан, 28 а. (в Росії)
Смалець Станислав, 28 а. (в Росії)
Соломка Йосиф, 35 л. (в Росії)
Сомяк Людвик, 11 пи. (у шпитали в Росії)
Спутаник Тома, 28 а. (в Росії)
Старакін Антін (в Росії)
Стефанюк Андрій, 35 л. (в Росії)
Стельмах Никола, 35 л. (в Росії)
Ступецький Йосиф, 10 а. кн. (в Росії)
Сукач Дмитро, 35 л. (в Росії)
Сукмановський Панько, 35 л. (в Росії)
Сус Григорій, інф. (в Росії)
Свистун Григорій, 2 д. (в Росії)
Сич Стефан, 90 п.
Тарнавський Володислав, 28 а. (в Росії)
Тетенюка Ілія (в Росії)
Тетерка Михайло (в Росії)
Товпишка Василь, 35 л. (в Росії)
Томашевський Володислав, 35 л. (в Росії)
Турчин Петро, 20 п. (в Росії)
Турко Михайло, 90 п.
Турко Станислав, 90 п.
Турський Василь, 35 л. (в Росії)

(Дальше буде).